

Full diocesà

12 de juliol del 2020

p4 – Comiat de la Companyia de Maria de Solsona

p6 – La figura de sant Juníper Serra

La Mare de Déu del Carme

La muntanya del Carmel era un indret on nombrosos profetes rendien culte a Déu. En el Primer Llibre dels Reis es parla del profeta Elies, de la gran sequera que sofria el país i dels sacrificis oferts en el Carmel. Va ser llavors quan Elies prometé a Déu que el rei Acab i el poble abandonarien al déu Baal si s'acabava amb la secada que assolava la regió. Després de diverses vegades que el profeta hi va pujar, aparegué un gran senyal: «Hi ha un núvol petit com el palmell de la mà que puja del mar» (1Re 18,44). Aquest núvol petit va portar una pluja abundant. La tradició carmelitana hi va veure prefigurada la Mare de Déu, de la qual naixeria (plouria) el Salvador.

A partir de llavors, el mont Carmel – situat a l'oest del llac de Galilea i el nom del qual significa «jardí»– es va convertir en un lloc sagrat.

A mitjan segle XII un grup de devots de Terra Santa procedents d'Occident –alguns creuen que venien d'Itàlia– van decidir instal·lar-se en la mateixa vall que els seus antecessors i van triar com a patrona la Mare de Déu. Allí van construir la primera església dedicada a Santa Maria del Carmel. Amb el pas dels segles van ser anomenats carmelites.

Aquests són els orígens de la devoció a la Mare de Déu del Carme i de l'Orde Carmelità, posteriorment reformat per santa Teresa de Jesús.

La Mare de Déu del Carme (Tàrraga). Foto de J.M. Martí Camicer

«Una part caigué a la terra bona i donà fruit: o cent, o seixanta, o trenta»

Diümenge XV durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

Diu el Senyor: «Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar fins que dona el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.» (55,10-11)

Salm responsorial

La llavor caigué en bona terra i donà fruit. (64)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, jo penso que els sofriments del món present no són res comparats amb la felicitat de la glòria que més tard s'ha de revelar en nosaltres. Perquè tot l'univers creat està atent, esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu. L'univers creat s'ha trobat sotmès a una situació absurda no perquè ell ho hagi volgut, sinó que un altre l'hi ha sotmès, donant-li, però, l'esperança que un dia serà alliberat de l'esclavatge d'aquesta situació desgraciada, per obtenir la llibertat, que és la glorificació dels fills de Déu. Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemega i sofreix dolors com la mare quan infanta. Però no és ell tot sol. També nosaltres, els qui ja posseïm l'Esperit com a primers fruits de la collita que vindrà, gemeguem igualment dins nostre, esperant l'hora que serem plenament fills, quan el nostre cos serà redimit. (8,18-23)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

Aquell dia, Jesús sortí de casa i s'assequé vora el llac. Era tanta la gent que es reuní entorn d'ell, que pujà a una barca i s'hi assequé. Tota la gent es quedà vora l'aigua i ell els parlà llargament en paràboles. Digué: «El sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de la llavor caigué arran del camí, vingueren els ocells i se la menjaren. Una part caigué en un terreny rocós, on hi havia poca terra. De seguida va néixer, ja que la terra era poc fonda, però com que no tenia arrels, quan sortí el sol, amb la calor s'assecà. Una part caigué entre els cards, però els

cards van créixer i l'ofegaren. Una part caigué a la terra bona i donà fruit: o cent, o seixanta, o trenta. Qui tingui orelles, que ho senti.» [...] (13,1-23)

«Els sofriments del món present no són res comparats amb la felicitat de la glòria que més tard s'ha de revelar en nosaltres. Perquè tot l'univers creat està atent, esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu»

Ser terra bona, si pot ser

Joan Mir Tubau, prev.

Tothom sap la interpretació simbòlica que es dona a les tres paraules clau de la paràbola del sembrador: el sembrador és Jesús, la llavor és la Paraula, la Bona Notícia i la terra som cadascun de nosaltres.

La lectura de la paràbola i la interpretació que en fa el mateix Jesús porta espontàniament a fer-nos una pregunta fonamental: jo, quina mena de terra sóc? I potser tots estariem d'acord a dir que passem èpoques de tot: som com la terra d'un camí, d'un terreny rocós, d'una terra enmig de cards i també som terra bona. I això perquè la vida cristiana, en general, no és una ascensió rectilínia cap a la santedat, sinó que sovint fa giragonses, altres vegades reculades i, de vegades, fins i tot no sabem si avancem o simplement si estem com tancats en un cercle. Hi ha sants que han passat per la «nit fosca» de la fe i l'han viscuda amb molt patiment.

En aquesta paràbola hi hem de veure també que no es pot obligar ningú a donar fruit. Podem passar per períodes de «secada» espiritual. La gràcia de Déu és respectuosa envers la nostra llibertat. La llavor, la Paraula, sempre és la mateixa i té sempre la mateixa potència per a arribar a donar fruit, però no s'imposa per la força. Només la suma cordial de la gràcia de Déu i la llibertat de les persones dona fruit i, quan som terra bona, el resultat és òptim: «o cent, o seixanta o trenta». És, doncs, a la nostra mà —encara que hi pot haver defallences i foscor— ser terra bona, i ser-ho ben lliurement.

La imatge

Sembrar a grapats, com a imatge, topa amb la tècnica moderna que no voldria perdre ni un sol gra que caigui a terra. Però ensem manifesta generositat: s'aprofitarà allò que s'aprofiti, però no puc parar de sembrar.

Per això la tasca del sembrador ha esdevingut tothora model per a la vivència del creient que no plany dedicació en el creixement personal i esforç en la tasca pastoral.

El sembrador (1850). Jean François Millet

Agenda

Lit. hores: Setmana III

13 dilluns

—Sant Enric

—Santa Teresa de Jesús dels Andes
Is 1,10-17/Salm 49/Mt 10,34-11,1

14 dimarts

—Sant Camil de Lel·lis

Is 7,1-9/Salm 47/Mt 11,20-24

15 dimecres

—Sant Bonaventura

Is 10,5-7.13-16/Salm 93/Mt 11,25-27

16 dijous

—La Mare de Déu del Carme

Is 26,7-9.12.16-19/Salm 101/Mt 11,28-30

17 divendres

—Sant Aleix

—Santes Justa i Rufina

—Santa Marcel·lina

Is 38,1-6. 21-22.7-8/Is 38,10-16/
Mt 12,1-8

18 dissabte

—Sant Frederic

—Santa Marina

Mi 2,1-5/Salm 9/Mt 12,14-21

19 diumenge XVI de durant l'any / Cicle A

—Sant Arseni

—Santa Àurea

Sa 12,13.16-19/Salm 85/Rm 8,26-27/
Mt 13,24-43

Solsona acomiada la comunitat de la Companyia de Maria

Redacció / Foto: Lluís Closa

El passat diumenge dia 5 de juliol, la comunitat de monges de la Companyia de Maria es va acomiadar de la ciutat de Solsona, després de 262 anys de presència, amb un solemne i emotiu acte religiós i civil. A les 11h. va tenir lloc una eucaristia a la catedral de Solsona, presidida pel bisbe Xavier Novell, acompanyat de capellans de Solsona. Unes trenta religioses de la Companyia de Maria de diversos indrets de Catalunya van voler acompanyar les germanes de Solsona. També la Mare Provincial de la congregació de Madrid va assistir a la cerimònia. Les monges van llegir unes boniques pregàries i van oferir les ofrenes. Cal desta-

car la bonica imatge de santa Joana de Lestonnac, patrona de les monges i l'escola Arrels, que va presidir la celebració eucarística. En acabar, es van dirigir tots a la porta del convent on resideix la comunitat i van descobrir una placa en agraïment, obsequi del Bisbat, Parròquia, Ajuntament i escola Arrels. Després al pati de l'escola Arrels va tenir lloc l'acte civil amb parlaments de l'alcalde, el Sr. Bisbe, el titular i extitular de l'escola, i les germanes. Tot plegat amb acompanyament musical i un refrigeri.

Fotografies a www.bisbatsolsona.cat

Aplec a Sant Pere de Madrona —Berguedà—

És costum que cada any, pels volts del 29 de juny, els fidels de les parròquies de Berga i la Vall d'Areny s'apleguin a Sant Pere de Madrona per honorar l'apòstol.

L'aplec, que tradicionalment se celebrava el diumenge més pròxim al dia de la festa, enguany es va establir en divendres davant la dificultat de poder atendre, per part dels mossens, totes les misses dominicals de la Unitat Pastoral Parroquial de Berga.

Així doncs, el 26 de juny a les 8 del vespre hi va haver la missa al planell, amb cant dels goigs i benedicció i repartiment dels rams d'espígol i les Claus de Sant Pere un cop acabada la missa, seguint les mesures especials requerides.

Informa: Montserrat Coll

Mural al fresc dedicat a Sant Eloi

Josep Castellà / Foto: Anna Berga (ACN)

Durant els dies del confinament per la pandèmia, el conegut pintor targarí Josep Minguell ha enllestit, després d'un treball de més de cinc setmanes, el mural al fresc dedicat a sant Eloi. El notable mural, d'una superfície de 34 metres quadrats realitzat amb la tècnica mil·lenària de la pintura al fresc, ha quedat plasmat a la paret interior de l'entrada principal de l'ermita del Sant Bisbe, patró dels orfebres i metal·lúrgics. La bonica i coneguda ermita de Sant Eloi es troba al cim del parc municipal de Tàrrrega que porta el seu nom. Com s'explica des de l'Associació d'Amics de l'Arbre, que cuiden de dita ermita i el parc: "és un mural amb un gran significat sobre la vida de

sant Eloi i a la vegada aprofundeix en l'entorn més proper al parc de Sant Eloi, amb detalls de la seva vegetació present, elements que en decurs del temps s'hi ha anat incorporant, així com una representació de les aus més emblemàtiques que al llarg de l'any niuen i en fan el seu entorn de vida. La creació del nou mural de Minguell té l'objectiu de commemorar amb solemnitat els cinquanta anys de la gran troballa de la imatge gòtica de pedra de sant Eloi del segle XIV, mentre es feien les obres de restauració de l'ermita els anys setanta. La data prevista per a la festa inaugural és la del proper dia 29 d'agost, coincidint amb el mig segle de la seva descoberta.

Preparació de la ruta d'estiu dels joves

Els dies 1 i 2 de juliol, la Zínia Pascual, de la Unitat Pastoral parroquial de Bellpuig, i el Miquel Ventura, delegat de Joventut, van fer la preparació de la ruta d'estiu. Aquesta ruta consistirà en un tros del Camí Català de Sant Jaume (Olot-Montserrat). Enguany, els joves del bisbat havien de pelegrinar a Medjugorje, però degut a la situació de crisi sanitària no hi podran anar. No obstant, si Déu vol, hi aniran l'estiu de l'any vinent. El dia 1 de juliol, van fer el reconeixement dels camins de les primeres etapes de la ruta (Olot-Sant Esteve d'en Bas-Hostalets d'en Bas-l'Esquirol-Vic-Sentfores-Santa Eulàlia de Riuprimer). El dia 2 de juliol, el segon dia de reconeixement de la ruta, van començar de bon matí des de l'Estany en direcció a Manresa passant per Artés, Navarcles i Viladordis. Abans de dirigir-se de retorn cap a casa van encomanar-se a la Mare de Déu de la Salut de Viladordis suplicant-li una bona ruta i molts fruits espirituals per a tots els participants d'aquesta. *Notícia sencera i més fotografies a la web.*

La veritat sobre la figura de sant Juníper Serra

Les seves estàtues estan sofrint actes vandàlics als EUA i a Mallorca

Els actes d'odi als EUA contra les figures hispanes d'èpoques passades no cessa. En les últimes setmanes, la víctima ha estat l'estàtua del franciscà mallorquí sant Juníper Serra a la ciutat de San Francisco divendres passat i, el dissabte, a Los Angeles. A més, la seva escultura a Palma de Mallorca fou vandalitzada.

Fra Juníper Serra va néixer al començament del segle XVIII a Petra (Mallorca) i va morir amb una mica més de setanta anys en Monterrey (Califòrnia). L'any 1988, el papa sant Joan Pau II el va beatificar i, posteriorment, en el 2015, fou canonitzat per Francesc a Washington.

Fou missioner a Mèxic i als actuals Estats Units, especialment després de l'expulsió dels jesuïtes del virregnat de Nova Espanya. Va ser en aquells anys quan fra Juníper Serra fundà les missions de San Diego de Alcalá, la de San Carlos Borromeo, la de San Antonio de Padua, la de San Luis bisbe de Tolosa o la de Sant Gabriel. Aquesta última es troba en el que avui és la ciutat de Los Angeles.

La gran feina exercida pel franciscà li va permetre de ser l'únic espanyol que compta amb una estàtua en el Saló Nacional de les Estàtues en el Capitoli, on es troben les cambres legislatives dels EUA a Washington. Hi apareixen representats els personatges més il·lustres de la història americana.

El tracte amb els indígenes

Tot i les crítiques de l'indigenisme radical i de manipulacions polítiques, els historiadors constaten que fra Juníper es va preocupar pel seu benestar, perquè conreaven la terra i es convertissin en persones integrades en la nova societat: «va ser un home del seu temps, un religiós que fundà missions que representaren illes de cultura i pietat en la Califòrnia del segle XVIII», segons Fernando García de Cortázar en declaracions al diari ABC.

«Fundar missions era una tasca en la qual es buscaven finalitats múltiples: evangelitzar, poblar, organitzar... Perquè visquessin "de manera civilitzada", es buscava que els mateixos habitants col·laboressin en la construcció de les

poblacions en les quals anaven a viure», assegurà la historiadora María Saavedra.

El mallorquí fins i tot s'arribà a guanyar l'enemistat del governador i de molts dels seus compatriotes, més àvids de cobdícia, pel seu excessiu zel a l'hora de protegir els indígenes. Després d'un atac indi a la missió de San Diego, en 1776, consta que el religiós va demanar al primer comandant general de les Províncies Internes, Teodoro de Croix, que no s'exercís la violència contra els culpables. Va escriure un informe al virrei contra el governador que es considerava una carta de drets dels indis.

L'evangelització de fra Juníper estava estretament lligada a la promoció humana dels indígenes, a qui va dedicar la seva vida.

Condol del Papa a Ratzinger per la mort del seu germà

Georg Ratzinger, el germà gran de Benet XVI, va morir el propassat dimecres dia 1 a l'edat de vuitanta-sis anys a la ciutat alemanya de Ratisbona. Els dos germans es van poder acomiadar ara fa uns quants dies, a mitjan juny, quan el Papa emèrit va viatjar fins al seu país natal per visitar-lo arran de l'empitjorament del seu estat de salut.

Com el seu germà Joseph, nascut en 1927, Georg va estudiar teologia a Freising després de la Segona Guerra Mundial i va ser ordenat sacerdot juntament amb ell en 1951. Mentre Joseph aprofundia en la teologia, Georg va decidir

estudiar música sacra al Conservatori de Música de Munic. Entre 1964 i 1994, Georg Ratzinger va dirigir més de mil concerts a Alemanya i a l'estranger, com a mestre de capella de la catedral de Ratisbona, i va consolidar la reputació internacional del cor.

El papa Francesc ha escrit una carta al seu predecessor, Benet XVI, en què li manifesta la seva proximitat espiritual i la seva pregària després de la mort del seu germà, Georg Ratzinger. Francesc diu que posa també en mans de Déu el Papa emèrit, «perquè sigui consolat en aquest moment de dolor».

Llum verda a la Facultat de Litúrgia a Barcelona

L'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP) comptarà a partir del curs acadèmic 2020-2021 amb un nou Institut amb rang de Facultat, que se sumarà a les ja existents de Teologia, de Filosofia i Antoni Gaudí d'Història, Arqueologia i Arts Cristianes. La nova institució acadèmica, que farà servir les sigles ILF, sorgeix de l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona (ISLB). És un pas més d'una llarga tradició en el camp de la litúrgia a Catalunya des del I Congrés Litúrgic de Montserrat (1915). La Santa Seu ha volgut ratificar el gran servei que l'ISLB ha prestat a l'Església en el camp de l'estudi de la litúrgia, sobretot en els països d'Amèrica Llatina i d'Àfrica, i alhora ha volgut promoure el conreu de la investigació pluridisciplinària dins el camp litúrgic.

La nova institució, que impartirà les classes en llengua castellana, com ja feia l'ISLB, donarà títols de segon cicle (Llicenciat o Màster en Litúrgia) i de tercer cicle (Doctorat en Litúrgia).

Final de curs del Seminari

Els dies 1, 2 i 3 de juliol, al Seminari de la Seu d'Urgell va tenir lloc la trobada de final de curs de tots els seminaristes del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya. Fins llavors, havien estat cadascú a la seva diòcesi o llar familiar, o parròquia, confinats, i aquests dies han estat molt importants per a retrobar-se i conviure.

Missatge del papa Francesc per a la Jornada Mundial de les Missions (II)

Sant Pare Francesc

Haver rebut gratuïtament la vida constitueix ja una invitació implícita a entrar en la dinàmica del lliurament d'un mateix: una llavor que madurarà en els batejats, com a resposta d'amor en el matrimoni i en la virginitat pel Regne de Déu. La vida humana neix de l'amor de Déu, creix en l'amor i tendeix cap a l'amor. Ningú està exclòs de l'amor de Déu, i en el sant sacrifici de Jesús, el Fill en la creu, Déu va vèncer el pecat i la mort (cf. Rm 8,31-39). Per a Déu, el mal –fins i tot el pecat– es converteix en un desafiament per estimar i estimar cada vegada més (cf. Mt 5,38-48; Lc 23,33-34). Per això, en el Misteri pasqual, la misericòrdia divina guareix la ferida original de la humanitat i es vessa sobre tot l'univers. L'Església, sagrament universal de l'amor de Déu per al món, continua la missió de Jesús en la història i ens envia per tot arreu perquè, a través del nostre testimoni de fe i l'anunci de l'Evangelí, Déu segueixi manifestant el seu amor i pugui tocar i transformar cors, ments, cossos, societats i cultures, en tot lloc i en tot temps.

La missió és una resposta lliure i conscient a la crida de Déu, però podem percebre-la només quan vivim una relació personal d'amor amb Jesús viu en la seva Església. Preguntem-nos: ¿Estem preparats per a rebre la presència de l'Esperit Sant en la nostra vida, per escoltar la crida a la missió, tant en la via del matrimoni com de la virginitat consagrada o del sacerdoti ordenat, com també en la vida ordinària de tots els dies? ¿Estem disposats a ser enviats a qualsevol lloc per a donar testimoni de la nostra fe en Déu, Pare misericordiós, per a proclamar l'Evangelí de salvació de Jesucrist, per a compartir la vida divina de l'Esperit Sant en l'edificació de l'Església? ¿Estem disposats, com Maria, Mare de Jesús, per a posar-nos al servei de la voluntat de Déu sense condicions (cf. Lc 1,38)? Aquesta disponibilitat interior és molt important per a poder respondre a Déu: «Aquí em teniu,

envieu-m'hi» (cf. Is 6,8). I tot això no en abstracte, sinó en l'avui de l'Església i de la història.

Comprendre el que Déu ens està dient en aquests temps de pandèmia també es converteix en un desafiament per a la missió de l'Església. La malaltia, el patiment, la por, l'aïllament ens interpel·len. Ens qüestiona la pobresa dels qui moren sols, dels desnonats, dels qui perden els seus llocs de treball i salaris, dels qui no tenen llar ni menjar. Ara, que tenim l'obligació de mantenir la distància física i de romandre a casa, estem convidats a redescobrir que necessitem relacions socials, i també la relació comunitària amb Déu. Lluny d'augmentar la desconfiança i la indiferència, aquesta condició hauria de fer-nos més atents a la nostra forma de relacionar-nos amb els altres. I la pregària, mitjançant la qual Déu toca i mou el nostre cor, ens obre a les necessitats d'amor, dignitat i llibertat dels nostres germans, així com a la cura de tota la creació. La impossibilitat de reunir-nos com a Església per a celebrar l'Eucaristia ens ha fet compartir la condició de moltes comunitats cristianes que no poden celebrar la Missa cada diumenge. En aquest context, la pregunta que Déu fa: «Qui hi enviaré?», es renova i espera la nostra resposta generosa i convençuda: «¡Aquí em teniu, envieu-m'hi!» (Is 6,8). Déu continua cercant qui enviar al món i a cada poble, per a testimoniar el seu amor, la seva salvació del pecat i la mort, el seu alliberament del mal (cf. Mt 9,35-38; Lc 10,1-12).

La celebració la Jornada Mundial de la Missió també significa reafirmar com la pregària, la reflexió i l'ajuda material de les seves ofrenes són oportunitats per a participar activament en la missió de Jesús en la seva Església.

*Roma, Sant Joan del Laterà, 31 de maig de 2020
Solemnitat de la Pentecosta*

